

1. Консультація на тему: «Виховуємо в дитини працьовитість»

З ранніх років життя дитини має бути організоване не так, щоб воно було засобом виховання працьовитості.

Добре про це сказав Василь Олександрович Сухомлинський: «Це одвічні традиції народної педагогіки: діти допомагають трудитися батькам, батьки не

можуть у своїй праці обійтися без дітей; як тільки дитина навчилася нести своєю рукою ложку від тарілки до рота, вона працює - не для того, щоб потренуватися в праці, а тому, що ніхто з людей, які оточують дитину, без праці не уявляє собі життя . Народна педагогіка знає, що дитині посильне і що непосильне, знає, бо в ній органічно поєднується життєва мудрість з материнською любов'ю ....» З чого ж починати? Що під силу нашому малюкові, а що - ні ? Непросто це вирішити, бо ми, батьки, все можемо зробити значно швидше, краще за нього. Наприклад, одягання чи роздягання. Звичайно, зразу дитина не може одягатися правильно (не так застігне гудзики, не на ту ногу взує черевики). Цього треба терпляче вчити доти, поки вона сама не почне виконувати цю важку для неї роботу спокійно, без напруження. Чотирирічний малюк може вдягатися й роздягатися в певній послідовності, а шестирічний - правильно й акуратно складати в шафу свій одяг, чистити взуття.

Або така проста, здавалося б, справа, як умивання. Щоб навчити малюка, треба показати йому послідовність цього процесу, причому не раз і не два. Спокійно і терпляче пояснити, що, підійшовши до крана з водою, треба відкрити його, попередньо засукавши рукава сорочки чи платтячка, потім

узяти мило, намилити руки, покласти мило на місце, змити мило, закрити кран, зняти рушничок, покласти його спочатку на одну, потім на другу долоньку, промокаючи.

Набуту дію найкраще закріпити в іграх з лялькою.

Ви побачите, чи засвоїв малий послідовність дій, як поводить ся і діє з предметами «наприклад, з милом та ін.». Адже дитина переносить свої вміння в ігри - ляльку треба щодня одягти й роздягти, нагодувати. Так під впливом постійного тренування закріплюються потрібні навички, дії дошкільника стають умілими й цілеспрямованими.

Найважливіше - виховання позитивного ставлення до будь-якого виду праці «розумного, фізичного, естетичного», до праці для інших людей. З раннього дитинства хлопчиків і дівчаток треба привчити засвоїти до трудової участі в житті своєї сім'ї. Малюк повинен засвоїти, що кожна річ, кожна іграшка повинні мати своє місце. Він відповідає за їхню цілість, за чистоту й порядок свого куточка. Стежте, щоб він завжди прибирав на місце іграшки. Якщо ви постійно нагадуєте дитині про це, контролюєте й оцінюєте виконання доручення, то з часом вона без нагадувань стежитиме за порядком. Прочитайте разом з сином чи донькою оповідання Н.Кулика.

Мета трудового виховання дітей у дошкільному закладі та в сім'ї однакова: педагога і батьків прагнути бачити свою дитину здоровою працелюбною і такою, що має доступні їй трудові навички, з повагою ставиться до праці людей, виявляє дбайливе ставлення до результатів праці, надає допомогу членам сім'ї.

Роботу з сім'ями дошкільників у зазначеному напрямку потрібно організувати за принципами:

- паралельності впливу дошкільного закладу і в сім'ї на дітей;
- організації спільної діяльності дорослих дітей у дошкільному закладі і в родині;

На основі принципу паралельності впливу дошкільного закладу і сім'ї розв'язується завдання виховання самостійності у дітей дошкільного віку. Цей принцип потрібно розуміти як єдність вимог, прийомів навчання трудових дій, змісту праці дітей.

Виховання самостійності дошкільників. З перших днів перебування у дитсадочку вихователь ставить завдання навчання малюків елементарних навичок самообслуговування. В дитсадочку діти постійно опановують навички роздягання та одягання прибирання іграшок після гри тощо. Успішне набуття малюками таких навичок є можливим лише за наявності єдності в роботі з сім'єю. Педагог повинен роз'яснити батькам, як важливо підтримувати в дітях прагнення до самостійності, беручи до уваги при цьому дитяче "я сам!" не даючи згаснути цьому прояву зростаючої потреби виявити незалежність від дорослих.

Батькам необхідно пояснити, що виховання відбувається в діяльності, в постійних справах, у доступних дитині діях. Перші трудові навички є доступними для дошкільників, саме в них може бути реалізована потреба в самостійності.

Дитина зростає, з'являється все більше можливостей для виховання самостійності. Це не лише навички самообслуговування, елементи господарчо-побутової праці, а й вміння поставити мету щодо самостійно обраної діяльності, організувати цю діяльність, виявити наполегливість щодо досягнення результату, оцінити його, а у випадку помилки - докласти зусиль, змусити себе виправити її.

На допомогу батькам можна випустити такий бюлетень.

